sproštění ono zrušiti a obžalovaného ve smyslu obžaloby ihned odsouditi.

(Rozh. kasačního soudu ze dne 4 dubna 1917, č. j. $\frac{\text{Kr II 27/17}}{1}$.) —x.

Obžalovaný při shluknutí davu neuposlechl všeobecné výzvy stráže k davu, „aby šel zpět", nýbrž se otázal „proč?" Byl odsouzen pro přečin dle § 283. tr. z., ale osvobozen od obžaloby pro přečin dle § 284. tr. z.

Z důvodů kasačního soudu: Sluší souhlasiti se stížností státního zastupitelství, že ustanovení §. 284. tr. z. není samostatným trestným činem, nýbrž pouze přitěžující okolností přečinu shluknutí dle §. 283. tr. z. Nalézací soud tedy arciť pochybil, vynesl-li v mylném předpokladu, že § 284. tr. z. zakládá samostatnou formu viny, v ohledu formálním zvláštní osvobozující výrok. V právní omyl upadla též zmateční stížnost, uplatňovala-li důvod zmatečnosti č. 9. a) §. 281. tr. ř., místo č. 11. Leč nepřihlížejíc k tomu, jest také věcně neodůvodněná. Přitěžující kvalifikace činu dle §. 284. tr. z. předpokládá, že se obžalovaný dal s úředním orgánem do hádky nebo pře. Slovní hádka vyžaduje pojmově aspoň řeč a odmluvu (řeč obou stran). Otázka »proč« jest pouze jednostranným projevem a nezahrnuje v sobě ani dle obvyklé mluvy, ani dle podstaty jednání, charakterisujícího při, hádku.

(Rozh. kasačního soudu ze dne 1. února 1917, č. j. $\frac{\text{Kr II 300/16}}{4}$.) Zabloudil.

K výkladu slova „při" (výkonu bohoslužby) v druhém případě § 303. tr. z.

Nalézací soud prohlašuje, že nemůže pokládati za prokázáno, že si byl obžalovaný toho vědom, že farář V. T. za vády mezi ním a obžalovaným konal nějakou bohoslužbu. Vylučuje toto vědomí proto, že obžalovaný nevěděl, že již přišel pohřební průvod a že došlo již k bohoslužebnému výkonu. Právem vytýká zmateční stížnost v právním směru, že soud uznal zavážnost obhajoby obžalovaného. Jest zjištěno, že farář v rouchu, jež nosíval při pohřbech, provázen jsa dvěma ministranty, z nichž jeden nesl mešní knihu a druhý svěcenou vodu, přišel ke hrobu. Z toho musil obžalovaný, byť i pohřební průvod ještě nedošel, poznati, že se farář dostavil na hřbitov za tím účelem, aby při pohřbu vykonal, jak mu náleželo, bohoslužebné obřady, zvláště když obžalovanému vytkl, že hrob nebyl ještě hotov. Zákon chce v §. 303. tr. z. sluhovi náboženství ohledně výkonů bohoslužebných poskytnouti zvláštní ochranu. Tento účel